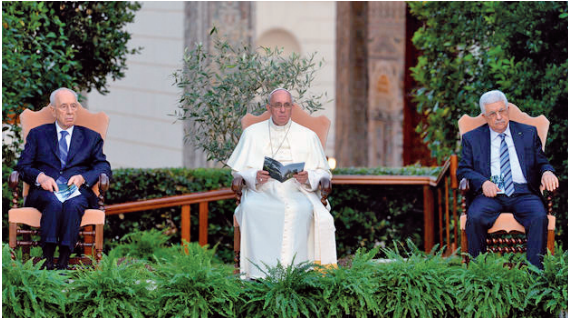

Dia del Papa

▶ La solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, apòstols, és també el dia del Papa, successor de Pere com a bisbe de Roma i pastor de l'Església Catòlica. En aquesta festa l'Església prega pel Papa que té la missió de confirmar els germans en la fe i que amb el seu prestigi moral contribueix a la pau en el món.

Així ho ha fet convidant els presidents d'Israel i de l'Autoritat Palestina a una trobada a la «seva casa del Vaticà» per a pregar per la pau el diumenge de Pentecosta, dia 8 de juny. El Sant Pare Francesc els va fer la invitació en la seva recent visita al país de Jesús. La bona resposta a aquesta coratjosa iniciativa del Papa ha suscitat moltes esperances de pau a Terra Santa.

GLOSSA

Formar-se per obrar el bé

Un grup d'estudiants de segon curs de batxillerat, tot just acabats els exàmens, viu la festa de graduació. L'acte és solemne i, alhora, no perd l'aire jove dels protagonistes. Parlaments adequats al moment, les darreres reflexions dels tutors, del padri de la promoció i del director del centre; l'expressió de satisfacció i agraïment amb afectuoses paraules d'un dels pares, i la intervenció entusiasta dels alumnes que, amb una bona dosi d'humor, agraeixen la formació rebuda i mostren l'estimació envers l'escola i els professors. Es lliura l'orla de la promoció i s'evocuen diversos moments del pas per l'escola en un reportatge amb fotografies i filmacions que han elaborat els alumnes amb l'ajuda d'un professor... No en va una part important de la seva vida personal i de la del grup s'ha desenvolupat a l'escola, la qual, de ben segur, ha procurat donar densitat i gruix formant homes i dones sensibles a la pròpia realitat, sensibles i solidaris amb la realitat que els envolta, oberts als homes i dones, germans de camí, i també a allò que transcendeix les nostres vides, a Déu, a qui Jesús ens va ensenyar a anomenar Pare.

Amb l'acte de graduació acaba una etapa de la vida i en comença una altra, la dels estudis universitaris o dels professionalitzadors. Convé reflexio-

nar i tenir ben clar que el coneixement mai no és neutre, perquè implica sempre uns valors i una determinada concepció de l'ésser humà, de la vida i del món. Caldrà parar esment a alguns aspectes que definiran la nova etapa des d'una perspectiva cristiana. «Si tingués el do de profecia i penetrés tots els designis amagats de Déu i tot el coneixement, si tingués tanta fe que fos capaç de moure les muntanyes, però no estimés, no seria res» (1Co 13,2). Cal esforçar-se per obtenir els coneixements i les competències que permetin reeixir professionalment, per fer bé la feina i, també, per fer bé a les persones; formar-se per assumir responsabilitats socials, amb esperit de servei i amb sensibilitat pel benestar comú; cercar la construcció integral de la persona des d'un autèntic humanisme cristià, per tal de descobrir la veritat, reflexionar les grans qüestions sobre el sentit de la vida des de l'Evangeli i cercar la trobada personal amb Jesús, el Crist, per viure una fe encarnada.

De ben segur que molts dels pares i educadors van demanar també en la seva pregària que aquells nois i noies, els seus fills i alumnes, gràcies a la instrucció rebuda i la que adquiriran, visquin dignament i dignifiquin la vida dels que els envolten, especialment dels més desfavorits.

Enric Puig Jofra, SJ

Festa Major de la ciutat episcopal

La ciutat de Terrassa en la que el Sr. Bisbe hi té la seu, celebra la Festa Major en honor dels seus patrons, sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí amb la missa votiva de sants màrtirs el diumenge després de Sant Pere, dia 6 de juliol. Amb aquest motiu Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presideix la Missa Solemne a la Catedral a les 10 del matí.

REMEU MAR ENDINS

«Estàs imitant Jesús»

Aquest diumenge, festa dels Apòstols Pere i Pau, és també el Dia del Papa. Vull recordar amb aquest motiu una anècdota de la vida del papa Francesc, de quan era jove. Al voltant dels seus vint anys, el jove Jorge Mario va estar molt malalt dels pulmons. Li varen diagnosticar una pulmonia greu. Com que li van detectar tres quists, quan el seu estat va ser controlat i va passar un temps prudencial, va haver de ser sotmès a una ablació de la part superior del pulmó dret.

El mateix explica en un llibre-entrevista que li molestaven les paraules de circumstàncies que molts li deien, com ara «això passarà» o «què bonic serà quan tornis a casa». Fins que una visitant va anar més enllà dels tòpics habituals i, en definitiva va ser la qui realment el va reconfortar. Era una religiosa a qui sempre havia recordat des de que l'havia preparat per a rebre la primera comunió, la germana Dolores. «Em va dir quelcom que em va quedar molt gravat i que em va donar molta pau: «Estàs imitant Jesús»» evocà el qui aleshores era el cardenal Bergoglio als dos periodistes que l'entrevistaven i que afegeixen en el llibre que van publicar sobre ell: «No va fer falta que el cardenal ens aclarís que aquestes paraules de la religiosa van ser, per a ell, una lliçó excel·lent de com s'ha de fer front cristianament al dolor.»

«I és que tot intent per a suportar el dolor donarà resultats parcials si no es fonamenta en la transcendència, en el misteri de Crist» —afirma el Papa als seus interlocutors. I afegeix: «Davant el dolor allò que la gent necessita és saber que algú l'acompanya, que respecta el seu silenci i que resa perquè Déu entri en aquest espai que és pura soledat. Davant una vida que s'apaga, jo em mudeixo. L'únic que em surt és quedar-me callat i, segons la confiança que tingui, agafar-li la mà.»

En el Dia del Papa, penso que allò que aquest bisbe pot fer i pot demanar als seus diocesans és precisament això: que tinguem ben present el Papa. Sobretot que resem per ell, cosa que —com ja sabeu— ell ens demana amb molta freqüència. L'oració és la nostra força principal en tots els ordes. En la pregària rebem la força per a superar els obstacles en el camí de la vida. Per la pregària ens mantenim en comunió amb Déu i amb els germans. Avui demanem especialment perquè el Senyor l'assisteixi en el seu ministeri petrí —de successor de Pere— que consisteix en confirmar els germans en la fe, presidir-los en la caritat, mantenir-los en la unitat.

També cal que l'acompanyem amb la nostra comprensió i afecte i que mantinguem vius els vincles de comunió i fidelitat. El papa Francesc té un programa ampli i profund de reforma de l'Església, des de la Cúria Romana fins a les relacions del Bisbe de Roma amb les diòcesis de tot el món. També té un projecte de reforma de la vida cristiana de la gran majoria dels membres del Poble de Déu. Ho posen de relleu els dos sínodes que ha convocat sobre la família: l'extraordinari de l'octubre vinent i el sínode ordinari de l'any 2015.

El nostre bon papa Francesc té al davant una missió immensa i profunda. Tots els qui estimin l'Església catòlica i tots aquells que tinguin una preocupació pel futur del nostre món, faran bé de resar perquè el programa reformador del papa Francesc —que es resumeix en treballar perquè «hi hagi una gran fraternitat»— pugui arribar a bon port.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ **SANTIAGO BUENO**

Vetllar per la família

El Dr. Santiago Bueno, catedràtic de dret canònic, és vicari judicial de l'Arxidiòcesi de Barcelona. Arran de la celebració, a l'octubre, del Sínode de Bisbes sobre la família, Mn. Bueno reflexiona sobre les expectatives i com el prevere pot ajudar la família.

Què podem esperar del Sínode?
És important que els bisbes prenguin consciència pública dels problemes de les famílies en el present. Coneixem la doctrina cristiana sobre l'amor conjugal, la vida i la presència de Déu en la família, però a més d'exposar ideals evangèlics cal també preveure mitjans de misericòrdia i de recuperació per als qui pateixen el desamor.

Com s'articula l'acció pastoral dels tribunals?

És l'Esperit del Senyor qui empeny a desitjar i cercar sense descans la justícia en totes les relacions humanes i encara més dins l'Església. No hi ha justícia canònica si no és pastoral, com no hi ha acció pastoral de l'Església si no vol ser justa. Cada Tribunal Eclesiàstic diocesà rep del bisbe l'encàrrec de fer justícia en nom seu, d'acord amb les normes canòniques i els principis evangèlics. La nostra funció és seriosa, però també acollidora i entranyable.

Quina aportació fa el prevere en la promoció cristiana de les famílies?

El prevere ha de respectar les persones i fer un esforç per comprendre especialment els qui han estat víctimes d'un fracàs —cònjuges, fills—, per tal d'animar-los i recordar-los que Crist no deixa d'estimar-los. A les famílies que conviuen en harmonia, ajudar-les que siguin conscients d'aquest do de Déu i li ho agraeixin en la pregària... i ensenyin als seus fills a agrair-ho també!

FE I GRANS CIUTATS

Els joves, internet i les comunicacions

L'ús d'internet i de les noves tecnologies —les anomenades TIC o tecnologies de la informació i de la comunicació— va en augment constant, sobretot entre els joves. De manera especial, aquestes tecnologies produeixen un gran impacte en les grans concentracions urbanes, però també fora d'aquestes. Nova York, paradigma de ciutat universal, té ella sola més punts de connexió a internet que tot el continent africà.

Les TIC són una manera d'estar constantment connectats o informats, via ordinador, via mòbil o via altres eines informàtiques. De tota manera, les TIC no comporten una millora en la interlocució social, especialment quan aquesta exigeix un cert nivell d'aprofundiment i duració. Internet dóna connexió, però difícilment produeix experiències cíviques compartides per un nombre elevat de persones. Per això, el filòsof Habermas deplora la fragmentació de la comunitat cívica en les democràcies, ocasionada, segons ell, per internet.

Sentir-se membres d'una *comunitat* d'internautes reforça la socialització i la integració dels seus membres en aquestes comunitats, però no assegura en absolut la seva integració en el tot social. El model de l'arxipèlag crec que és el que millor descriu la situació de comunicació que ha originat la generalització d'internet. Les TIC són un lloc humà on molts —sobretot joves— viuen, però és un lloc ambivalent, que pot facilitar la integració o l'exclusió.

(De la ponència de Javier Elzo, de Bilbao, en el Congrés Internacional de les Grans Ciutats)

HECHOS DE VIDA

La hermana de un sacerdote

Se llamaba María P. F. y a los 23 años dejó padres, hermanos, hogar, trabajo y amistades. Todo ello para acompañar al hermano sacerdote, que debía atender espiritualmente cinco parroquias de alta montaña, en pleno Pirineo oscense. María decía que: «Había dedicado los mejores años de su juventud a su hermano sacerdote y trabajando con él —compartiendo ilusiones, ideales, sufrimientos y cruces por amor a Jesús— fue feliz, y ello sin cobrar nunca un céntimo.»

Posteriormente se casó y fue madre de una hija, Gemma, y abuela de dos nietos. Padeció un càncer de pàncreas y murió a los 82 años donde había vivido, en Mataró. Dejó escrito el siguiente mensaje que su hija leyó al final de la misa exequial en la parroquia de María Auxiliadora:

«Estimado esposo, hija, nietos, hermanos y familia; amigos y enemigos —si tengo alguno. Procurad seguir el camino que mis padres y abuelos me enseñaron: cada día rezad el Padrenuestro y haceos la señal de la Santa Cruz. Así tendréis la vida salvada. Agradezco al padre Juan —salesiano— que me ha ayudado en estos últimos años a percibir la luz; y a Mn. *Juanito*, amigo de infancia. Agradezco también las muestras de amor de todos. Amaos los unos a los otros como Jesús nos ha amado y nos ama. No padezcáis. Amad y vivid en plenitud.»

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Dos hermanos en una foto de familia

Si nos presentan una imagen sin fondo y nos piden que la completemos con el fondo deseable, no dudaríamos en responder que esa imagen ha de ser el de una multitud alegre y sonriente, expectante, aclamadora y a la vez serena. Una foto de familia, la de una muchedumbre que está junto al Papa. Esta sería la foto de la alegría de la familia de los hijos de Dios, unificados en Jesucristo, en su Iglesia, en torno al sucesor de Pedro.

Explicaba Benedicto XVI que «la tradición cristiana siempre ha considerado inseparables a san Pedro y san Pablo: juntos, en efecto, representan todo el Evangelio de Cristo. Han constituido un modo nuevo de ser hermanos. Sólo el seguimiento de Jesús conduce a la nueva fraternidad, cuya importancia se refleja también en la búsqueda de aquella plena comunión que anhelan el Patriarca ecuménico y el Obispo de Roma, como también todos los cristianos».

Estos días hemos orado, uniéndonos a los recientes encuentros del papa Francisco con el que él ha llamado «mi amado hermano en Cristo, Su Santidad Bartolomé», en el encuentro de Tierra Santa, prolongado en Roma.

Unidos al Santo Padre, recorramos nuestro camino de hijos, de hermanos de Jesucristo, «firmes en la fe, alegres en la esperanza y eficaces en la caridad».

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 30. ■ **Dilluns** (lit. hores: 1a setm.) [Am 2,6-10.13-16 / SI 49 / Mt 8,18-22]. Sants protomàrtirs de Roma, en temps de Neró (s. I); sant Marçal de Llemotges, bisbe; santa Emiliania, vg.
- 1. ■ **Dimarts** [Am 3,1-8;4,11-12 / SI 5 / Mt 8,23-27]. Sant Domicià, abat; sant Aaró o Aaron, germà de Moisès i primer sacerdot de l'antiga aliança (s. XIII aC); santa Elionor (Leonor), mr.
- 2. ■ **Dimecres** [Am 5,14-15.21-24 / SI 49 / Mt 8,28-34]. Sants Bernadí Realino, Joan-Francesc Regis i Francesc Gerónimo, i els beats Julià Mannoír i Antoni Balducci, prev. jesuïtes i mrs.
- 3. ■ **Dijous** [Ef 2,19-22 / SI 116 / Jn 20,24-29]. Sant Tomàs, anomenat Dídim (el Bessó), apòstol, venerat a Edessa (s. VI); beata Maria Anna Mogas Fontcuberta, vg. (de Corró de Vall, les Franqueses del Vallès, 1827-1886), fund. franciscanes missioneres de la Mare del Diví Pastor.
- 4. ■ **Divendres** [Am 8,4-6.9-12 / SI 118 / Mt 9,9-13]. Santa Isabel de Portugal (1271-1336), princesa catalano-aragonesa, néta de Jaume I; santa Berta, vg.
- 5. ■ **Dissabte** [Am 9,11-15 / SI 84 / Mt 9,14-17]. Sant Antoni-Maria Zaccaria (1502-1529), prev., fund. barnabites a Milà (B); sant Miquel dels Sants (1591-1625), prev. trinitari a Valladolid, nat a Vic i patró d'aquesta ciutat; santa Filomena, vg.
- 6. ■ **† Diumenge vinent**, XIV de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Za 9,9-10 / SI 144 / Rm 8,9.11-13 / Mt 11,25-30]. Santa Maria Goretti (1890-1902), vg. i mr. de la castedat; sant Isaïes, profeta i mr.; sant Ròmul, bisbe.

SANT PERE I SANT PAU

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 12,1-11)

En aquells dies, el rei Herodes detingué alguns de l'Església per fer-los mal. Féu matar amb l'espasa Jaume, el germà de Joan, i quan s'adonà que això era ben vist pels jueus, féu agafar també Pere. Eren els dies dels Àzims. El féu tancar a la presó i confià la seva guarda a quatre esquadres de soldats, amb el propòsit de fer-lo comparèixer davant el poble després de Pasqua. Mentre Pere era a la presó ben vigilat, la comunitat pregava Déu per ell sense parar.

Herodes ja anava a fer-lo comparèixer, però la nit abans, mentre Pere dormia entre dos soldats, lligat amb dues cadenes, i els sentinelles feien guàrdia davant la porta de la presó, tot d'una l'àngel del Senyor es presentà, i la cambra s'omplí de claror. L'àngel tocà Pere, el desvetllà i li digué: «De pressa, aixeca't!». I les cadenes li caigueren de les mans. Li digué: «Cenyeix-te i posa't les sandàlies». Pere ho va fer, i l'àngel va afegir: «Pren el mantell i segueix-me». Pere sortí a fora i el seguia, sense saber que això que l'àngel feia era de veritat, es pensava tenir una visió. Passaren la primera guàrdia, passaren la segona, i arribaren a la porta de ferro que dona a la ciutat. La porta s'obrí tota sola, i ells sortiren, anaren fins a la primera cantonada, i l'àngel el deixà. Llavors Pere, tornant en si, digué: «Ara veig que el Senyor ha enviat de debò el seu àngel i m'ha alliberat de les mans d'Herodes i de tot el que el poble dels jueus esperava contra mi.»

▶ Salm responsorial (33)

R. *El Senyor m'ha escoltat, res no m'espanta.*

Beneiré el Senyor en tot moment, / tindrè sempre als llavis la seva lloança. / La meva ànima es glòria en el Senyor; / se n'alegraran els humils quan ho sentin. R.

Tots amb mi glorifiqueu el Senyor, / exaltem plegats el seu nom. / He demanat al Senyor que em guiés; / ell m'ha escoltat, res no m'espanta. R.

Alceu vers ell la mirada. Us omplirà de llum; / i no haureu d'abaijar els ulls avergonyits. / Quan els pobres invoquen el Senyor, / els escolta i els salva del perill. R.

Acampa l'àngel del Senyor / entorn dels seus fidels, per protegir-los. / Tasteu i veureu que n'és de bo el Senyor; / feliç l'home que s'hi refugia. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pau a Timoteu (2Tm 4,6-8.17-18)

Estimat, pel que fa a mi, la meua vida ja és oferta com una libació vessada sobre l'altar. Ja m'ha arribat el moment de desfer les amarres i deixar el port. Després de lluitar en aquest noble combat i acabada la cursa em mantinc fidel. I ara ja tinc reservada la corona que m'he guanyat. El Senyor, jutge justíssim, me la donarà quan serà el dia, i no tan sols a mi, sinó a tots els qui enyoren la seva manifestació.

El Senyor m'assistia i em donà forces perquè acabés de proclamar el missatge de l'evangeli, i poguessin escoltar-lo tots els pagans. I Déu m'ha salvat de la gola del lleó. El Senyor em salvarà de tots els qui em volen perjudicar i em guardarà per al seu Regne celestial. A ell sigui donada la glòria pels segles dels segles. Amén.

▶ Evangeli segons sant Mateu (Mt 16,13-19)

En aquell temps, Jesús anà a la regió de Cesarea de Felip, i un cop allà, preguntava als seus deixebles: «Què diu la gent del Fill de l'home? Qui diuen que és?» Ells li respongueren: «Uns diuen que és Joan Baptista, altres, que és Elies, altres, que és Jeremies o algun altre dels profetes». Ell els diu: «I vosaltres, qui dieu que sóc?». Simó Pere li contesta: «Vós sou el Messies, el Fill del Déu viu». Jesús li va respondre: «Sortós de tu, Simó, fill de Jonàs: això no t'ho ha revelat cap home de carn i sang, sinó el meu Pare del cel. I ara, també jo et dic que tu ets Pere. Sobre aquesta pedra jo edificaré la meua Església, i les portes del Reialme de la Mort no li podran resistir. Et donaré les claus del Regne del cel: tot allò que lliguis a la terra, quedarà lligat al cel, i tot allò que deslliguis a la terra, quedarà deslligat al cel.»

▶ Lectura del libro de los hechos de los apóstoles (Ac 12,1-11)

En aquellos días, el rey Herodes se puso a perseguir a algunos miembros de la Iglesia. Hizo pasar a cuchillo a Santiago, hermano de Juan. Al ver que esto agrada a los judíos, decidió detener a Pedro. Era la semana de Pascua. Mandó prenderlo y meterlo en la cárcel, encargando de su custodia a cuatro piquetes de cuatro soldados cada uno; tenía intención de presentarlo al pueblo pasadas las fiestas de Pascua. Mientras Pedro estaba en la cárcel bien custodiado, la Iglesia oraba insistentemente a Dios por él.

La noche antes de que lo sacara Herodes, estaba Pedro durmiendo entre dos soldados, atado con cadenas. Los centinelas hacían guardia a la puerta de la cárcel. De repente, se presentó el ángel del Señor, y se iluminó la celda. Tocó a Pedro en el hombro, lo despertó y le dijo: «Date prisa, levántate.» Las cadenas se le cayeron de las manos, y el ángel añadió: «Ponte el cinturón y las sandalias.» Obedeció, y el ángel le dijo: «Échate el manto y sígueme.» Pedro salió detrás, creyendo que lo que hacía el ángel era una visión y no realidad. Atravesaron la primera y la segunda guardia, llegaron al portón de hierro que daba a la calle, y se abrió solo. Salieron, y al final de la calle se marchó el ángel. Pedro recapacitó y dijo: «Pues era verdad: el Señor ha enviado a su ángel para librarme de las manos de Herodes y de la expectación de los judíos.»

▶ Salmo responsorial (33)

R. *El Señor me libró de todas mis ansias.*

Bendigo al Señor en todo momento, / su alabanza está siempre en mi boca; / mi alma se gloria en el Señor: / que los humildes lo escuchen y se alegren. R.

Proclamad conmigo la grandeza del Señor, / ensalcemos juntos su nombre. / Yo consulté al Señor, y me respondió, / me libró de todas mis ansias. R.

Contempladlo, y quedaréis radiantes, / vuestro rostro no se avergonzará. / Si el afligido invoca al Señor, él lo escucha / y lo salva de sus angustias. R.

El ángel del Señor acampa / en torno a sus fieles y los protege. / Gustad y ved qué bueno es el Señor, / dichoso el que se acoge a él. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pablo a Timoteo (2Tm 4,6-8.17-18)

Querido hermano:

Yo estoy a punto de ser sacrificado, y el momento de mi partida es inminente. He combatido bien mi combate, he corrido hasta la meta, he mantenido la fe. Ahora me aguarda la corona merecida, con la que el Señor, juez justo, me premiará en aquel día; y no sólo a mí, sino a todos los que tienen amor a su vida.

El Señor me ayudó y me dio fuerzas para anunciar íntegro el mensaje, de modo que lo oyeran todos los gentiles. Él me libró de la boca del león. El Señor seguirá librándome de todo mal, me salvará y me llevará a su reino del cielo. A él la gloria por los siglos de los siglos. Amén.

▶ Evangelio según san Mateo (Mt 16,13-19)

En aquel tiempo, al llegar a la región de Cesarea de Filipo, Jesús preguntó a sus discípulos: «¿Quién dice la gente que es el Hijo del hombre?» Ellos contestaron: «Unos que Juan Bautista, otros que Elías, otros que Jeremías o uno de los profetas.» Él les preguntó: «Y vosotros, ¿quién decís que soy yo?» Simón Pedro tomó la palabra y dijo: «Tú eres el Mesías, el Hijo de Dios vivo.»

Jesús le respondió: «¡Dichoso tú, Simón, hijo de Jonás!, porque eso no te lo ha revelado nadie de carne y hueso, sino mi Padre que está en el cielo. Ahora te digo yo: Tú eres Pedro, y sobre esta piedra edificaré mi Iglesia, y el poder del infierno no la derrotará. Te daré las llaves del reino de los cielos; lo que ates en la tierra, quedará atado en el cielo, y lo que desates en la tierra, quedará desatado en el cielo.»

Jesucrist amb els apòstols Pere i Pau (detall). Icona de Creta (segle XVI), Museu del Louvre (París)

▶) Aquesta imatge parla

COMENTARI

Sobre aquesta pedra edificaré la meua Església

La interpretació clàssica dels evangelis presentava Marc com l'evangeli petrí.

Tanmateix, una consideració més aprofundida de les dades de la tradició ens fa veure que l'evangeli petrí, per damunt de tots, és el de Mateu. El text d'avui és el punt culminant de la tradició petrina: la confessió de fe de Pere a Cesarea de Felip ho deixa entendre quan Pere confessa Jesús com «el Messies, el fill del Déu viu».

La confessió de Pere en Marc, «tu ets el Messies», és aprofundida per Pere en Mateu amb la fórmula solenne «el fill del Déu viu». La fórmula, arrelada en l'Antic Testament, assoleix una significació molt més pre-

gona en Mateu. Som en el nucli més profund de la cristologia de Mateu. Per això la confessió de Pere mereix una lloança extraordinària de Jesús, que subratlla que la fe de Pere serà el fonament de l'Església.

El text d'avui assoleix tota la seva dimensió quan recordem els altres fragments petrins de Mateu. L'escena en el llac on Pere demana a Jesús d'anar a trobar-lo caminant damunt de l'aigua (14,28-31), i també l'estrany episodi de Pere que ha d'agafar una moneda de la boca d'un peix per pagar la taxa de Jesús i la seva (17,24-27), són textos que no han deixat cap petjada en els altres evangelis. Tanmateix són la base que Mateu sigui el que es fa més clarament ressò del lloc privilegiat de Pere entre els deixebles de Jesús. D'aquest lloc privilegiat en tenim altres mostres, tant en la tradi-

ció de Lluc (22,31-32; 24,12.34; i els Fets), com també en la tradició paulina (1Co 15,5; Ga 2,7) i en darrer lloc en la tradició joànica (Jn 21,15-19).

Vet aquí la base per la qual la fe de Pere és designada com a fonament de l'Església, una expressió (església) que només utilitza Mateu en tres textos. Mateu, com hem dit en altres moments, sembla que representa el cristianisme de Síria. Allà els seguidors de Jesús van ser anomenats cristians per primera vegada. Una església, la de Síria, oberta a tothom: tant als que venien del judaisme com als que venien d'altres nacions. Potser Mateu diu més del que sembla quan recorda que Jesús anomena la seva comunitat «església».

Oriol Tuñi, SJ

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 28, a les 11 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia al Monestir de Sant Llorenç del Munt (La Mola) en el 950 aniversari.

Aquest diumenge dia 29, a les 11.30 h. Presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Pau de Terrassa, en la seva festa titular.

Dilluns dia 30 i dimarts dia 1 de juliol. Presideix la reunió de rectors i formadors de Seminaris Majors de Catalunya a la Seu d'Urgell.

Dissabte dia 5. Visita i celebra l'Eucaristia a les Colònies de l'Esplai de la parròquia de la Mare de Déu del Roser de Cerdanyola a Sant Jaume de Frontanyà.

Diumenge dia 6, a les 10 h. Presideix, a la Catedral, la Missa Solemne en honor dels sants patrons de Terrassa, sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí, amb motiu de la Festa Major de la ciutat.

NOTÍCIES

Escola de Pregària per a Joves. El divendres dia 16 de maig a les 20.30 h, Mons. Saiz Meneses va presidir a la Catedral la darrera Escola de Pregària per a Joves d'aquest curs, organitzada des de la Delegació Episcopal de Joventut. Estigué acompanyat per Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, el delegat de joventut i altres preveres. Hi participaren més de 200 joves. La propera activitat serà el pelegrinatge diocesà de joves a Santiago de Compostel·la, del 28 de juliol al 4 d'agost, presidida pel Sr. Bisbe.

Mons. Saiz visita la comunitat de Franciscans de Granollers. El dijous dia 5 de juny al migdia, Mons. Saiz Meneses visità la comunitat de Franciscans Conventuals que regenta la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat i Sant Antoni de Pàdua a Granollers. Després de la pregària de l'Hora Menor i el rés del Ro-

Més de 300 joves de Terrassa a l'Aplec de l'Esperit. El dissabte 7 de juny, vigília de la Pentecosta, amb el lema «És el Senyor!», se celebrà a Banyoles (Girona) l'XI Aplec de l'Esperit amb més de 2.000 adolescents i joves convocats pels bisbes de la Conferència Episcopal Catalana (CET) i vinguts de les deu diòcesis. Els joves varen reflexionar sobre el missatge del papa Francesc per a la Jornada Mundial de la Joventut. Mons. Saiz Meneses impartí una catequesi sobre el text bíblic de la «Tempesta calmada» en una barca al mig de l'estany. Mons. Salvador Cristau participà en un taller donant el seu testimoni vocacional. La jornada culminà al pavelló del Parc de la Draga amb la celebració de l'Eucaristia presidida per Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona i Prímat, i el missatge final dels bisbes, llegit per Mons. Francesc Pardo.

sari, va compartir amb ells el dinar i conversaren sobre la vida de comunitat i la seva presència a la ciutat de Granollers.

Mons. Saiz Meneses es reuneix amb un grup de matrimonis a Matadepera. El dijous dia 5 de juny, al vespre, el Sr. Bisbe es va reunir amb un grup de matrimonis joves que s'ha format a la parròquia de Sant Joan

Baptista de Matadepera. Estigué acompanyat per Mn. David Abadías, rector. Varen reflexionar sobre la vida matrimonial i la seva importància en l'Església.

Confirmacions a Castellar del Vallès. El divendres 6 de juny, Mons. Saiz Meneses celebrà l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Castellar del Vallès i administrà el sagrament de la Confirmació a dues persones. La celebració coincidí amb el final de curs de la catequesi parroquial i els infants van participar-hi.

AGENDA

Missa de Festa Major a Terrassa. Diumenge vinent, dia 6 de juliol, a les 10 del matí, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà a la Catedral la celebració de la Missa Solemne en honor dels sants patrons de Terrassa, sant Pere, sant Cristòfor i sant Valentí. Hi participarà amb el cant el Cor Juvenil del Conservatori Municipal de Música de Manresa. El dilluns dia 7, a les 12 del migdia, se celebrarà la Missa pels terrasencs difunts.

X Eucaristia Missionera. El dissabte dia 19 de juliol a les 11 h, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses presidirà la celebració de la 10a Eucaristia Missionera de la Província Eclesiàstica i l'enviament d'un matrimoni missioner al Vicariat del Puyo (Equador). La celebració es farà a la capella de la Fundació Busquets de Terrassa.

REMAD MAR ADENTRO

«Estás imitando a Jesús»

Este domingo, fiesta de los Apóstoles Pedro y Pablo, es también el Día del Papa. Quiero recordar con este motivo una anécdota de la vida del papa Francisco en su juventud. En torno a sus veinte años, el joven Jorge Mario estuvo muy enfermo de los pulmones. Le diagnosticaron una pulmonía grave. Como se le detectaron tres quistes, cuando su estado fue controlado y pasó un tiempo prudencial, debió ser sometido a una ablación de la parte superior del pulmón derecho.

Cuenta él, en un libro-entrevista, que le molestaban las palabras de circunstancias que muchos le decían, tales como «esto va a pasar» o «qué lindo va a ser cuando vuelvas a casa». Hasta que una visitante fue más allá de los tópicos habituales y, en definitiva fue quien realmente lo reconfortó. Era una religiosa, a la que siempre recordaba desde que lo había preparado para recibir la primera comunión, la hermana Dolores. «Me dijo algo que me quedó muy grabado y que me dio mucha paz: «Estás imitando a Jesús», evocó el entonces cardenal Bergoglio a los dos periodistas que le entrevistaban y que añaden en el libro que publicaron sobre él. «No hizo falta que el cardenal nos aclarara que estas palabras de la reli-

giosa fueron, para él, una excelente lección de cómo debe afrontarse cristianamente el dolor.»

«Todo intento por sobrellevar el dolor arrojará resultados parciales si no se fundamenta en la trascendencia, en el misterio de Cristo» —afirma el Papa a sus interlocutores. Y añade: «Ante el dolor lo que la gente necesita es saber que alguien la acompaña, que respeta su silencio y reza para que Dios entre en ese espacio que es pura soledad. Ante una vida que se apaga, yo enmudezco. Lo único que me surge es quedarme callado y, según la confianza que tenga, tomarle la mano.»

En el Día del Papa, pienso que lo que este obispo puede hacer y puede pedir a sus diocesanos es esto precisamente: que tengamos muy presente al Papa. Sobre todo que recemos por él, cosa que —como sabéis— él nos pide con mucha frecuencia. La oración es nuestra fuerza principal en todos los órdenes. En la oración recibimos la fuerza para superar los obstáculos en el camino de la vida. Por la oración nos mantenemos en comunión con Dios y con los hermanos. Hoy pedimos especialmente para que el Señor le asista en el ejercicio de su ministerio petriño —de sucesor de Pedro— que consiste en confir-

mar a los hermanos en la fe, presidirlos en la caridad, mantenerlos en la unidad.

También es preciso que le acompañemos con nuestra comprensión y afecto, y que mantengamos vivos los vínculos de comunión y fidelidad. El papa Francisco tiene un amplio y profundo programa de reforma de la Iglesia, desde la Curia Romana hasta las relaciones del Obispo de Roma con las diócesis de todo el mundo. También tiene un proyecto de reforma de la vida cristiana de la gran mayoría de los miembros del Pueblo de Dios. Así lo ponen de relieve los dos sínodos que ha convocado sobre la familia: el extraordinario del próximo octubre y el sínodo ordinario del año 2015.

Nuestro buen papa Francisco tiene delante una tarea inmensa y profunda. Cuantos amen la Iglesia católica y cuantos tengan una preocupación por el futuro de nuestro mundo, harán bien en rezar para que el programa reformador de Francisco —que se resume en trabajar para que «haya una gran fraternidad»— pueda llegar a buen puerto.

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa